

Hlas SVÄTEJ RODINY

Časopis farnosti Svätej rodiny v Bratislave-Petržalke

Ročník 4 • číslo 2 • december 2024

www.svatarodina.fara.sk

nepredajné

Vianočný vinš

*Hviezdy najjasnejšie svietia,
keď tma býva najviac hustá.
Boh prichádza ako Dieťa
a nikdy nás neopúšťa.*

Daniel Hevier

Kostol Svätej rodiny - miesto stretnutia s Bohom, dejisko udalostí, dom ticha s prahom na premenu nášho srdca.

Foto: Zuzana Kostková

Farnosť v reforme

Mnohí katolíci vnímajú farnosť ako poskytovateľku sviatosťného servisu, teda miesto, kde môžu pokrstiť i pobirmovať svoje dieťa či absolvovať „prvé sväté prijímanie“, kde môžu ísť na spoveď a svätú omšu. Lenže je stále viac takých, ktorí očakávajú od cirkevného spoločenstva viac. Hľadajú v ňom povzbudenie a formáciu vo viere, vypočutie, radu v problémoch, útočisko v samote a skúškach života, spoločenstvo, v ktorom sa každý môže zdieľať, miesto, kde môže nájsť pomoc, kde načerpá síl, kde môže prehĺbiť svoju modlitbu a kontakt s Bohom.

Pápež František hovorí, že farnosť nie je zastaranou štruktúrou a keď je ochotná sa reformovať, môže sa stať „Cirkvou, ktorá žije uprostred domov svojich synov

a dcér. To predpokladá, že bude naozaj v kontakte s rodinami a so životom veriacich a že nezostane len nefunkčnou štruktúrou oddelenou od ľudí alebo skupinou vyvolených, ktorí sú zahľadení do seba. Farnosť je prítomnosťou Cirkvi na konkrétnom území; miestom načúvania Slovu a rastu kresťanského života; miestom dialógu, ohlasovania a štedrej lásky; miestom adorácie a slávenia. Prostredníctvom vlastných aktivít farnosť povzbudzuje a formuje svojich členov, aby boli činní v evanjelizácii. Je to spoločenstvo spoločenstiev, svätýňa, do ktorej sa chodia napiť vysmädnutí, aby vládali pokračovať v ceste, centrum neustáleho misijného snaženia. Musíme si však uvedomiť, že výzva na obnovu a reformu

farností ešte neprinesla dostatočné ovocie, ktorým by malo byť to, aby farnosti boli bližšie ľuďom, aby sa stali prostredím živého spoločenstva i spolupráce a celkom sa sústredili na misiu.“ (Evanjelii gaudium, 28).

Milí čitatelia nášho Hlasu Svätej rodiny, drahí farníci, prajem vám všetkým milosrdným Vianoce 2024 a požehnaný vstup do Nového jubilejného roka 2025. Nech vysmädnutí po Božej láske nájdeme v Ježišovi opäť prameň živej vody. A nech Pán roznečuje v nás všetkých svoje dary a charizmy, aby sme boli jeho stále lepšimi nástrojmi, nástrojmi jeho milosrdnej lásky a nežnosti, ktorá sa v Dieťati Ježišovi skláňa ku každému človeku.

o. Juraj Vittek, farár

Náš farský vikár (kaplán) Daniel Kremnický

Od 1. júla v našej farnosti pôsobí nový farský vikár dp. Daniel Kremnický. Požiadali sme ho, aby sa nám predstavil, povedal o ceste ku kňazstvu i pastoračných výzvach.

Narodil som sa v Banskej Bystrici a vyrastal som v dedine Prestavky pri Žiari nad Hronom. Na gymnázium som chodil do Banskej Štiavnice. Mám štyroch bratov a jednu sestru, som druhý v poradí. Rád chodím do prírody, na hory, ale aj k moru, som športový typ. Vďaka rodičom, ktorí nás viedli k viere a počúvaniu Božieho hlasu, postupne dozrievala vo mne odpoveď na Božie volanie ku kňazstvu. Rozhodovanie bolo postupné. Od konca strednej školy, počas práce a hľadania odpovedí, aký je kňazský život, po prijatí do seminára či v práci v nemocnici. Rozhodnutie dozrelo pred diakonskou

vysviackou a utvrdilo sa pred kňazskou vysviackou.

Najviac ma v kňazstve teší, že Boh si vyberá krehkých, slabých a nedokonalých, a keď sa mu odovzdávame, tak si nás vie použiť na veľké veci. A tiež, keď vidím, ako sa človek otvára Božiemu pôsobeniu. Veľmi rád mám rozhovory a diskusie o hľadaní viery a o Bohu. Trápi ma, že veľa ľudí si vyberá život v neslobode, nerozumnom využívaní materiálnych dobrých, keď sa nestarajú o dušu, alebo nechcú hľadať a vidieť Pravdu.

Výziev našej farnosti je viacej. Snažím sa spoznávať, počúvať a hľadať odpoveď, čo chce Boh aj cezo mňa odovzdať tejto farnosti. Jednou vetou: aby čím viacerí vstúpili do opravdivého vzťahu s Ježišom.

o. Daniel, kaplán

Náš pán kaplán o. Daniel Kremnický aktívne a rád spoznáva ľudí i spoločenstvá vo farnosti.

Foto: Zuzana Kostková

Jubilejný rok 2025 s modlitbou ruženca

„Veľmi by som si prial, aby sme rok 2024, ktorý sa nesie v očakávaní Jubilejného roka 2025, zasvätili veľkej symfónii modlitby,“ povedal pápež František 7. októbra, pri príležitosti Svätového dňa ruženca.

Na výzvu Svätého Otca na sviatok Ružencovej Panny Márie sa 7. októbra zišli členovia ružencového bratstva (RB) na spoločnú modlitbu, aby sa pripojili k celosvetovej modlitbe ruženca. Srdečná vďaka dp. kaplánovi, ktorý viedol toto modlitbové stretnutie.

Mesiac október sa niesol v znamení farskej púte do Francúzska s o. Jurajom Vittekom. Navštívili sme nádherné náboženské miesta. Pozreli sme si aj kráľovský zámok Chinon, kde sa uskutočnilo rokovanie sv. Jany z Arku s kráľom Karolom VII. o oslobodení Francúzska z nadvlády Anglicka. Na nádvorí zámku, v prvú sobotu v mesiaci október, si sku-

pina ruženčiarov vykonala modlitbu posvätného ruženca.

Na púti vo Francúzsku sme navštívili aj Kaplnku Panny Márie Zázračnej medaily v Paríži. Katarína Laboure si ako 9-ročná zvolila Pannu Máriu za svoju matku. V roku 1830 počas zjavenia na ulici du Bac ju Panna Mária požiadala dať raziť medailu podľa presného popisu a s textom: „Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame“.

Panna Mária stojí na zemskej pologuli a šliape hlavu hada. Nosiť medailu znamená bojovať proti Satanovi, hriechu. Zázračná medaila je posvätným predmetom. Každý z nás ju môže nosiť a šíriť vo svojom okolí. Tak ako to robil kardinál John Henry Newman, Bernadeta Soubirousová či Maximilián Kolbe.

Helena Kiššová, horliteľka RB

Zázračná medaila Panny Márie, ktorú si uctieva vďaka sv. Kataríny Labouré (relief na mariánskom kostole v Paríži).

Foto: Zuzana Kostková

Z ankety: Učím sa byť lepším človekom. Vďaka kostolu!

Kostol Svätej rodiny v Petržalke je uzlom siete veriacich. V kostole i pastoračnom centre možno duchovne i ľudsky rásť. Je to naozaj tak? Na otázky ankety ste odpovedali:

• **Mení váš osobný a rodinný život návšteva kostola/farnosti?**

Jana, 73: Kostol v blízkosti bydliska je požehnaním pre celú rodinu, pracovný deň môžeme ukončiť svätou omšou.

Milada, 32: Sväté omše mi dodávajú silu mysle aj ducha.

Daniela, 30: Oceňujem otvorený kostol a možnosť sv. spovede.

Terézia, 77: Robí môj život hodnotnejší, vedie ma k tolerancii rôznorodosti, učí ma rásť v láske, byť lepším človekom.

• **Čo si ceníte z ponuky duchovného a farského života?**

Jana, 73: Oslovuje ma súhra pastorácie s aktivitami laikov. Homílie o. Juraja, ilustrované príkladmi zo života svätých, poskytujú kompas a inšpiráciu na sebareflexiu.

Mária, 79: Sväté omše s homíliami o. Juraja (aj na facebooku),

sviatosti, aj to, že kostol je otvorený celý deň.

Terézia, 77: Homílie o. Juraja i webovú stránku, kde sú uverejnené.

Milada, 32: Sväté omše, stretko mamičiek s deťmi.

Kristína, 39: Bohoslužby a počas vychádzok s deťmi aj čistý kostol a upravený verejný priestor vonku.

Jolana, 71: Stretnutie s priateľmi, so seniormi.

• **Čo by ste v živote našej farnosti vylepšili?**

Jana, 73: Zapojiť väčší počet lektorov s odborným vedením.

Kristína, 39: Upevniť stretnutie mamičiek s deťmi.

Anna, 35: Obnoviť detské ihrisko.

Mária, 79: Prepojiť medzigeneračnú spoluprácu.

Katarína, 41: Vyslovím túžbu - záujem farníkov začleniť sa do farnosti, nájsť si tu priateľov. Ďakujem za túto farnosť.

Prípravila: Marta Majerčáková

Farnosť – aká je, závisí aj od teba

Pápež František nás vyzýva k synodalite. Znamená to, že farnosť sa má stávať živším spoločenstvom, čo sa dosahuje širšou spoluúčasťou jej členov na jej živote a poslaní ohlasovať Evanjeliom a sprostredkovať ľuďom kontakt s Bohom v Ježišovi Kristovi. Ako splniť túto úlohu, keďže farár je obyčajne jediným „zamestnancom“ vo farnosti (v našom prípade aj farský vikár).

Charizmy (schopnosti každého farníka)

Každý veriaci farník má od krstu dané schopnosti, aby prispel k rastu Cirkvi. V cirkevnej a biblickej terminológii sa na to používa výraz charizma. Aj farár predstavuje špecifickú charizmu pre rast spoločenstva: vyučovať vo viere, vysluhovať sviatosti, viesť spoločenstvo. Jeho charizma však nestačí na to, aby sa z farnosti stalo živé misijné spoločenstvo, miesto prijatia. Charizma nepredstavuje prostriedok na vyniknutie jednotlivcov. Je to služba. Preto pri hľadaní vlastnej charizmy je najdôležitejšia ochota k službe. Tu narážame na prekážku: egoistická uzavretosť a pohodlie. Druhou prekážkou je strach pred záväzkami. Ľudia sú ochotní pomôcť jednorazovo, ale majú strach pred trvalejším záväzkom. Všetci by chceli, aby cirkevné spoločenstvo bolo živé a otvorené, ale čakajú, že to zabezpečia tí druhí. Preto je potrebné „synodálne obrátenie“, ochota zmeny postoja srdca, aby sme prešli od pohodlného „čo očakávam“ k spoluúčasti: čo môžem urobiť ja, ako sa môžem zapojiť ja sám a pomôcť iným, aby sa zapojili?

Koľkí slúžia vo farnosti

Je dobré dať do pozornosti množstvo služieb, ktoré jestvujú v našej farnosti, aby mohla fungovať (pripomínam, že služby sú na báze dobrovoľníctva, nie zamestnaneckého pomeru, a teda sú záväzkom). Im iste patrí vďaka celej farnosti. Azda to môže byť inšpirácia pre teba, ako ponúknuť svoju službu.

1. Služby týkajúce sa hospodárskej správy farnosti, budov, kostola a jeho areálu:

kostolníčka so všetkou starosťou o kostol a liturgiu (Darina Palatická), výzdoba kostola a zapisovanie matrík (Andrea Palatická); ekonomická farská rada (Miroslav Slabý, Mária Kiššová, Anton Brath, Matej Šiškovič); koordinátorka pastoračného centra (Helena Kiššová); koordinátor hospodárskej starostlivosti o farnosť, jej budovy, požiaru ochranu, technické zabezpečenie kúrenia, električky, parkoviska, opravy, revízie, atď. (Miroslav Slabý); kosenie areálu kostola (Jozef Hurban, Jozef Lučan, Marek Macák); dobrovoľníci starajúci sa o pravi-

„Farnosť je požehnané miesto... Do farnosti si každý prináša aj svoje bremeno, aby sa s ním mohol podeliť s iným a odľahčiť jeho ťažobu, ale aj podeliť sa o to dobré, čo vlastní“ (pápež František).
Foto: Zuzana Kostková

delné upratovanie kostola (vo viacerých skupinách), špeciálne služby, ako je osadenie vianočných stromčekov a pod. (zoznam týchto farníkov je pri detskom kútiku v kostole); Klub kresťanských seniorov a ich pravidelné brigády na udržiavaní areálu kostola a pastoračného centra; dobrovoľníci z iných spoločenstiev (Ružencové bratstvo, rodiny) udržiujúci čistotu pastoračného centra, technická pomoc (internet a ozvučenie, Matúš Brilla), v neposlednom rade sú to veriaci, ktorí finančne podporujú farnosť svojimi milodarmi.

2. Liturgické služby: (služby pri bohoslužbách) lektori (čítajú čítania a modlitby), akolyta (Juraj Vidéky), mimoriadni vysluhovatelia svätého prijímania (A. Brath, M. Šiškovič, Mirek Šot, Marián Mikula, Matúš Brilla), liturgický spev a hudba: organisti (Mária Hypiúsová, Martin Homola, Milan Masiarik, Michal Sýkora), detský zbor, zmiešaný zbor, detskí hudobníci, dospelí hudobníci, dirigenti a kantori (Mária Hypiúsová, Vladimír Katrinec); detskí i dospelí miništranti a príležitostný ceremoniár (Ondrej Michalík).

3. Animátorské služby: animátori pri detských omšiach (Veronika Šotová, Gabriel Škorpil), eRko animátori detských stretiek (Veronika Šotová, Veronika Brilllová, Terézia Vizváryová, Lenka Kozelková a ďalší mladí animátori pri detských či rodinných táboroch); animátori birmovancov (Jozef Lučan, Marek Macák, Michal Sýkora, Mirek a Veronika Šotová).

4. Iné služby vo farnosti: cateringové služby (manželia Mikulovi), Redakčná

rada farského časopisu Hlas Svätej rodiny (šéfredaktorka Marta Majerčáková, jazyková redaktorka Jana Pekarovičová, grafická úprava Juraj Pavlásek, redaktorky Mária Brilllová, Veronika Šotová), fotografka (Zuzana Kostková).

5. Aktívna činnosť a pomoc spoločenstiev vo farnosti:

Ružencové bratstvo (zodp. Helena Kiššová), Klub kresťanských seniorov (zodp. Mária Muchová, Peter Mach), Spoločenstvo rodín (zodp. manželia Brilllovi, Rumpelovi a ďalší), Spoločné dobro (zodp. Jana Pekarovičová), Modlitby matiek, Modlitby mužov (zodp. Marián Mikula), Stretnutie mamičiek na materskej (zodp. o. Daniel Kremnický), Laickí spolupracovníci Sestier misionárok lásky, Skautský oddiel Prieskumníci, Oratórium sv. Filipa Nériho (zodp. o. Juraj Vittek, Návšteva 7 kostolov – koord. Jakub Pajan).

6. Podporné skupiny vo farnosti: AA (Anonymní alkoholici), Podporná skupina spoluzávislých (informácie u farára).

Ako sa zapojiť?

Obráťte sa na mňa (farára farnosti) alebo priamo na konkrétnych zodpovedných a určite nájdeme spôsob, ako vás zapojiť. Okrem toho je potrebné, aby každý farník, akokoľvek pôsobiaci v živote farnosti, mal tzv. inkluzívnu mentalitu, teda ochotu a snahu zapájať ďalších. Inak sa ľahko akákoľvek služba môže premeniť na uzavretú mentalitu elity. Veríme, že vďaka živej viere našich farníkov, ochotnej k službe, bude naša farnosť stále živším a evanjelizujúcejším spoločenstvom, kde nájdú útočisko mnohí.

**o. Juraj Vittek, farár,
farnosť Svätej rodiny**

Púť po stopách francúzskych svätcov

Osemdňová farská púť od 1. do 8. októbra 2024 viedla z Paríža cez Normandiu, Bretónsko, územím a údolím rieky Loiry späť do Paríža. Prechádzali sme krajinou posiatou majestátnymi gotickými katedrálami s miestami, kde žili a pôsobili svätci starších i novodobých kresťanských dejín. Deň čo deň sme sa s nimi duchovne stretali a ich odkazmi napíňali svoje pomyselné pútnické batohy. Hlavným sprievodcom a zostavovateľom náročného programu bol o. Juraj Vittek za pastoračnej spolupráce o. Mareka Krošlaka, správcu farnosti vo Vrakuni.

Do Paríža sme pricestovali na sviatok sv. Terézie z Lisieux. Úvod aj záver púte patril prehliadke metropoly Francúzska. Prvou zastávkou bola Hora mučeníkov – Montmartre, kde za odvážne hlásanie evanjelia ešte v 3. stor. mučeníckou smrťou zomrel sv. Dionýz (St. Denis), patrón Paríža. Navštívili sme Baziliku Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, odkiaľ sme mali panoramatický výhľad na celé mesto. Paríž nám ponúkol aj možnosť osobne navštíviť Kostol Panny Márie Víťaznej (Notre-Damme-des-Victoires, ktorý mapuje vojenské víťazstvá alebo kostol Zázračnej medaily, späť so zjavením Panny Márie sv. Kataríny Labouré z Rádu milosrdných sestier. Posledný deň cestou na letisko sme sa zastavili v Bazilike Saint-Denis, v jednom z prvých čisto gotických chrámov na svete, mieste odpočinku francúzskych kráľov. Práve svätý Dionýz za nami symbolicky zatvoril brány Paríža.

So záujmom sme si pozreli centrum mesta i svetské pamiatky, Eiffelovu vežu či Víťazný oblúk, ktorý dal postaviť Napoleon Bonaparte na počesť padlým vojakom. V jeho strede sa nachádza hrob neznámeho vojaka, kde horí večný plameň. Z Paríža sme sa autobusom presunuli do Rouen, metropoly Normandie, ktorá je spojená so sv. Janou z Arku, paradoxne nazývanou kacírkou i národnou hrdinkou. Na námestí, kde bola upálená, sa nachádza mnoho artefaktov i moderná Bazilika sv. Jany z Arku. V nej slávilí naši duchovní sv. omšu s prosbou o dar rozlišovať Božie znamenia. Mestu dominuje gotická, 151 m vysoká monumentálna Katedrála Notre-Dame.

V Arcibiskupskom paláci, kde bola Jana r. 1431 vo vykonštruovanom inkvizíčnom procese odsúdená a neskôr rehabilitovaná, je pamätník s interaktívnym stvárnením jej životného príbehu. Táto silná, charizmatická mladá žena, prispela k ukončeniu 100-ročnej vojny, a tak vďaka pevnej viere a odhodlaniu splniť politické poslanie, zmenila chod európskych dejín. Povzbudzovaná hlasmi svätých je odhodlaná bojovať za Francúzsko okupované Angličanmi a plní dôležitú misiu. Na hrade Chinon, dočasnom sídle francúzskeho korunného princa Karola VII., dostáva poverenie ísť do boja o mesto Orléans. Pod jej vedením so vztýčenou štandardou s nápismi Ježiš a Mária, Francúzi kľúčovú bitku o mesto vyhrali. I preto je sv. Jana z Arku v histórii známa aj pod menom Panna Orléanská.

Jana je patrónkou mesta, o čom svedčia početné sochy i vitráže s výjavmi z jej života v monumentálnej gotickej Katedrále Sv. kríža, kde sme sa zúčastnili na nedeľnej sv. omši, ktorú spolu s domácim kňazom vo francúzštine celebraval o. Juraj.

Dôležitou zastávkou bolo mesto Lisieux v regióne Normandia, nerozlučne späté s malou Terezkou, učiteľkou Cirkvi, považovanou za najväčšiu svätú moderných čias. Navštívili sme rodný dom so záhradou v Les Buissonnets, kde so svojimi sestrami prežívala rané detstvo. Detská izba, oblečenie i hračky svedčia o životnom štýle rodiny, ktorú však poznačil skorý odchod matky do večnosti. Terezkina túžba slúžiť Bohu i blížnym sa naplnila vstupom do karmelitánskeho kláštora, kde ako 24-ročná na tuberkulózu zomiera. Vo svojom životopise „Dejiny duše“ opisuje malú cestu lásky zdôrazňujúc, že i najmenší úkon lásky osoží Cirkvi viac ako všetky ostatné skutky dovedna. Navštívili sme kláštor i baziliku, kde boli k úcte vystavené jej relikvie.

V Sanktuáriu sme si uctili aj relikvie jej rodičov, svätých manželov Martinových a počas sv. omše sme sa mohli hlbšie ponoriť do poslania tejto rodiny. Nádvorie i bazilika poskytujú priestor na rozjímanie i osobné prosby.

Návštevu Lisieux umocnilo stretnutie s pátrom Francois-Marie Lethelom, bosým karmelitánom, odborníkom na spiritualitu sv. Terézie, poradcom pri procesoch kanonizácie a členom Pápežskej teologickej akadémie.

Na ceste sme neobišli ani malebnú scenériu ostrova Le-Mont-Saint-Michel. Je to žulový 80 metrov vysoký prílivový ostrov, na ktorom sídli benediktínske opátstvo. V súčasnosti ostrov s pevninou spája most. Rozdiel v hladine mora pri prílive je 15 m, takže hora je buď obklopená tekutým pieskom, alebo pláva v mori. Vychutnali sme si výstup spojený s výkladom histórie, míľnikmi fungovania i nádhernými výhľadmi z tohto atraktívneho monumentu.

Počas púte sme mali jedinečnú príležitosť uctiť si aj sv. Martina, biskupa chudobných, patróna Bratislavskej arcidiecézy. Svoje úmysly sme mu mohli predniesť počas svätej omše v krypte, v blízkosti jeho hrobu.

Pri hrobe Ľudovíta Mariu Grigniona z Montfortu, neochvejného breťónskeho misionára chudobných, jedného z najväčších šíriteľov mariánskej úcty, sme v Bazilike v Saint-Laurent-sur-Sèvre slávili sv. omšu aj s obnovením si zasvätenia Panne Márii prostredníctvom jeho výzvy „Cez Máriu k Ježišovi“.

Na ceste z Normandie do Paríža sme sa zastavili v Chartres, pútnikom mieste s Katedrálou Notre Dame, najvýznamnejšou mariánskou svätyňou vo Francúzsku so vzácnou relikviou, tunikou Panny Márie. Mohutné majstrovské dielo ranej gotiky s prekrásnymi pôvodnými vitrážami z 12. stor.

Počas púte nás oslovili skvosty architektúry i pramene autentickej kresťanskej spirituality v nádeji, že sme načerpali mnoho podnetov do vlastného života. V mene všetkých 44 pútnikov, vo veku 10 – 79 rokov, úprimne ďakujeme najmä o. Jurajovi Vittekovi za prípravu a realizáciu takéhoto náročného programu i za ústretovú súčinnosť všetkých zainteresovaných v organizačnom i pastoračnom pútnickom pláne. Želajme si, aby púť po stopách francúzskych svätých našla ohlas v našich srdciach, rodinách i v našej farskej komunite.

Jolana Krausová, Jana Pekarovičová Foto: Zuzana Kostková

Kto je blahoslavený Janko Havlík?

Posledný augustový deň sme spoločne so skupinou veriacich z našej farnosti vycestovali do Šaštína na blahorečenie Jána Havlíka. Tam, spolu s tisícami ďalších ľuďmi z celého Slovenska, sme prežili krásnu liturgiu, počas ktorej kardinál Marcello Semeraro vyhlásil Jána Havlíka za blahoslaveného.

V období pred blahorečením sme sa z rôznych zdrojov mohli dozvedieť veľa o živote tohto mladíka, ktorý strávil 11 rokov života vo väzení, pretože sa tajne pripravoval na kňazské povolanie.

Mne osobne sa stal blízkym vďaka knihe, ktorú o ňom napísal jeho brat Anton, odsúdený spolu s ním. Ján bol najstarším synom v jednoduchej veriacej rodine. Túžil sa stať kňazom a misionárom Spoločenosti sv. Vincenta de Paul, avšak vtedajšia politická moc rozhodla o zrušení noviciátu. Ján pokračoval v príprave na svoje povolanie tajne spolu s ďalšími mladíkmi, vrátane svojho brata. V októbri 1951 bol zatknutý a odsúdený na 14 rokov. A tak sa stal misionárom vo väzniciach, lebo ani tieto ťažké životné okolnosti mu nezabránili vedome sprítomňovať Krista prostredníctvom mnohých skutkov lásky pre svojich spoluväzňov. Rozhodol sa naplno využiť čas

vo väzení na to, aby sa venoval službe Bohu cez službu svojim spoluväzňom, ktorých sa snažil duchovne viesť.

Životný program bl. Jána Havlíka krásne vykresľuje jedna z jeho myšlienok: „Človek musí žiť v jednote s Bohom

a vie, prečo a načo je na svete.“ Jeho život je svedectvom toho, že túto jednotu s Bohom skutočne žil. Dátum liturgického slávania sviatku nového blahoslaveného stanovil Svätý Otec na 12. februára.

Mária Brillová

Slávnosť blahorečenia Jána Havlíka sa uskutočnila 31. augusta 2024 v areáli Národnej svätyně Baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne. Nový blahoslavený nám zanechal odkaz: „Nech robíme čokoľvek, vždy budeme musieť prísť k poznaniu existencie Boha. Ak sa budeme vzpierať, Boh sám si nájde spôsob, ako sa nám prejaví, alebo ako si nás pritiahne.“ Foto: facebook.com

Zveľad'ujme jazykovú kultúru. Ako správne písať náboženské reálie

V tejto špeciálnej rubrike, venovanej otázkam jazykovej kultúry v používaní slovenčiny vo verejnej sfére, si všimneme písanie často používaných názvov náboženských a cirkevných reálií, sviatkov, inštitúcií týkajúcich sa života farnosti.

Ide o informačné letáky, oznamy či správy o podujatiach, kde registrujeme nejednotnosť vyplývajúcu z nejasnosti pravidiel pravopisu mien, náboženských úkonov, cirkevných sviatkov a inštitúcií. Treba rozlišovať, či ide o vlastné alebo všeobecné pomenovanie, teda či slovo alebo spojenie funguje ako úradný názov alebo len ako skrátaná forma.

- Úradné pomenovanie našej farnosti je Rímskokatolícka cirkev, farnosť Svätej rodiny, ak používame skrátaný názov, farnosť píšeme s malým písmenom.

- Úradné pomenovanie nášho kostola je Kostol Svätej rodiny, nášho časopisu Hlas Svätej rodiny, často sa nesprávne píše rodina s veľkým písmenom, prípadne sa skracaje Sv. rodiny. Presné názvy inštitúcií, spoločenstiev s uvedením sídla, Spoločné dobro, o. z. pri farnosti Svätej rodiny, Ružencové bratstvo sv. Jána Pavla II., Klub kresťanských seniorov

v Petržalke, prvé slovo pomenovania píšeme s veľkým písmenom, na rozdiel od bežného použitia, spoločné dobro, ružencové bratstvo, klub seniorov. Tento princíp platí aj v názve ulice Námestie Jána Pavla II.

- V náboženských spojeniach, Božie slovo, Božia múdrosť, sa prídavné meno odvodené od slova Boh, píše s veľkým písmenom. V ustálených spojeniach vyjsť na božie svetlo, sa píše malé písmeno.

- Pri pomenovaniach sviatkov rozlišujeme oficiálny názov liturgického roka Vianoce, Vianočné obdobie, Adventné obdobie, Pôstne obdobie, Sviatok všetkých svätých na rozdiel od bežnej formy,

Ilustračná fotografia: Zuzana Kostková

vianočný pozdrav, vianočný čas, advent ako čas očakávania, pôst ako zdržovanie sa jedla, či spojenie, na všetkých svätých budeme doma.

- Geografické názvy, napríklad Betlehem, sa píše s veľkým písmenom, ale výstava betlehemov či Slovenský betlehem ako všeobecná súčasť pomenovania s malým písmenom.

- Názvy modlitieb, Otče náš, Verím v Boha, Sláva Otcu, sa vždy píše s veľkým písmenom, vo všeobecnom použití ruženec, modlitba posvätného ruženca, krížová cesta je náležité malé písmeno.

- Osobitnú pozornosť treba venovať písaniu osobných a privlastňovacích zámen v náboženských textoch, kde je prijatá forma s malým písmenom, teda ďakujem ti, Pane, za všetky tvoje dobrodenia, ty máš slová večného života, k tebe sa utiekam, teba prosím o pomoc, s tvojím milým Synom Ježišom ochraňuj nás, Panna Mária.

Veríme, že informácie o používaní jazyka v náboženskej komunikácii prispievajú ku kultivovaniu nášho prejavu a jeho jazykovej kultúre na slávu Božiu a nám na úžitok.

Prípravila: Jana Pekarovičová

Milý pozdrav od sestier misionárok lásky

Všetkých vás pozdravujeme z Domu Betlehem. Je nás tu 6 sestier: 4 z Indie, 1 z Poľska a 1 z Českej republiky.

Tvoríme milujúce medzinárodné spoločenstvo, ktoré slúži rôznym typom ľudí prichádzajúcim do nášho domu.

Do našej farnosti patrí aj komunita sestier misionárok lásky a Dom Betlehem na Rovniakovej ulici 10, v ktorom sestry pôsobia. Prakticky to znamená, že sa tam za nás všetkých modlia a obetavo sa starajú o ľudí bez domova.

Foto: Zuzana Kostková

V našom apoštoláte svedčíme o Božom milosrdenstve ľuďom z ulice, ktorí žijú ďaleko od Pána tak, že ich Jeho milosrdenstvo privádza do nášho domu, aby sa zmierili s Bohom a ľuďmi.

V júli sme pripravili pre mužov a ženy z ulice letný tábor. Zúčastnil sa ho aj muž, volal sa Ferdinand. Podieľal sa na každom programe. Vykonal si dobrú svätú spoveď a v posledný deň letného tábora, uprostred noci, dostal infarkt. Odišiel pokojne a vyrovnane domov, k Pánu Ježišovi. Nasledujúci deň zavčas ráno sme mali zádušnú svätú omšu za jeho dušu i za všetkých účastníkov tábora. Ferdinand je ako dobrý lotor, ktorý si „prisvojil“ nebo, keď počul Ježišove slová: „Ešte dnes budeš so mnou v raji!“

Sme veľmi vďačné otcovi Jurajovi, otcovi Danielovi a dobrovoľníkom, ktorí nás podporujú duchovne i materiálne. Prosíme, modlite sa za nás, aby sme mohli konať Božie dielo s láskou.

Sestry misionárky lásky

Seniori sa angažujú v Cirkvi i vo výchove detí a mladých ľudí

Koncom júla sme už štvrtý raz oslávili Svetový deň starých rodičov a seniorov, pre ktorý tento rok vybral Svätý Otec František ako motto slová Žalmu 71 „Neopušť ma v čase staroby“.

V duchu slov Svätého Otca sme v sobotu 27. júla putovali do Marianky, kde slávnosť, po Korunke Božieho milosrdenstva, krížovej ceste a ruženci vyvrcholila svätou omšou s otcom biskupom Františkom Rábekom. V nedeľu 28. júla sme si v Dóme sv. Martina pripomenuli svätých Joachima a Annu na pontifikálnej svätej omši s bratislavským arcibiskupom Mons. Stanislavom Zvolenským. Otec arcibiskup v homílii poďakoval seniorom za ich angažovanosť v prospech Cirkvi

i za pomoc pri náboženskej výchove v rodinách. Pripomenul, že seniori sú pre

Na stretnutí klubu kresťanských seniorov hodnotíme uplynulý mesiac a plánujeme ďalšiu činnosť. Ponúkame mnoho aktivít a radi privítame v našom klube ďalších seniorov.

Foto: autor

nás vzácní a Svätý Otec nás vo svojom poslanstve pozýva starať sa o nich, aby nezostali v starobe opustení.

V auguste sme boli na púti v Levoči, v septembri v Šaštíne a v októbri na farskej púti vo Francúzsku. Duchovný program každý týždeň dopĺňajú dve stretnutia Lectio divina a modlitba Večeradla.

Každý mesiac sa v prvý pondelok stretáva celý klub kresťanských seniorov. V októbri bol naším hosťom nový farský vikár, dp. Daniel Kremnický, ktorý nás povzbudil a prisľúbil, že sa rád pripojí k niektorým našim aktivitám. Stretnutia sú avizované aj vo farských oznamoch. Radi privítame ďalších seniorov, ktorí by sa k nám chceli pripojiť.

Peter Mach

Rodinný tábor nám navýšil počet priateľov

Farský rodinný tábor sa aj tohto roku konal v tretí augustový týždeň, v príjemnom prostredí horského hotela Lomy.

V tábore sa zúčastnilo 26 rodín z farností, spolu 120 ľudí. To, že vek nehrá rolu, dosvedčuje najmladšia účastníčka, ktorá mala 4 mesiace. Tábor poskytol priestor na neformálne spoznávanie sa farníkov a zúčastnil sa ňom aj otec Juraj na striedačku s farským vikárom, o. Danielom. My sme ho absolvovali už tretí raz a zakaždým odchádzame s novými myšlienkami, priateľstvami, obohatení o krásne duchovné, športové a turistické zážitky. Ďakujeme spoločenstvu rodín z farského tábora za možnosť byť toho súčasťou.

Lucia Kadlicová

Dobrých detí sa všade veľa zmesť. Toto chceli dokázať aj deti počas tábora na obrej lavičke pri obci Skýcov.

Foto: Braňo Bielik

Večer svätých nás motivoval k svätosti

Deti z našej farnosti boli opäť pozvané na duchovno-zábavný program Večer svätých, ktorý sa uskutočnil 31. októbra 2024 v Kostole Svätej rodiny a pastoračnom centre.

Na príprave sa podieľalo veľa ľudí z našej farnosti. Mladí animátori nacvičili pre deti scénu o tohtoročnej patrónke eRko stretiek - ctihodnej Nano Nagle. V scénke priblížili život Nano Nagle a jej cestu k Bohu. Deti, ale aj niektorí dospelí, boli oblečení za svätých a cez vzájomné zdieľanie sme sa dozvedeli zaujímavosti o známych, ale aj výnimočných svätých. Deti si spolu s animátormi zatancovali eRko tance a zaspievali ukazovačky. Na konci tvorivej zábavnej časti sa otvorila „nebeská brána“, ktorou sme vstúpili do nebeského kráľovstva svetla. Program pokračoval v kostole svätou omšou pri sviečkach. Na záver sme navštívili sestry misionárky lásky v Dome Betlehem, kde sme im odovzdali dary pre chudobných.

Kreatívny a duchovný program bol pre deti plný radosti z viery žiť naveky v blízkosti Boha.

Zámerom podujatia bolo ukázať deťom, že každý sa môže stať svätým a mal by sa o to usilovať. Treba im pripomínať pravý význam sviatku Všetkých svätých

i pamiatky zosnulých. Som vďačná, že som mohla prispieť k organizácii tohto večera.

Vikey Chvilová

Foto: Zuzana Kostková

Deti sa vedia tešiť zo spoločenstva, nadchnúť sa pre dobro, rásť vo viere. Po tejto ceste ich vedú animátori eRka (na snímke je Tereška medzi deťmi). Foto: Veronika Šotová

Detský tábor bol zmysluplne prežitý čas

Na denný detský tábor som sa tešila už pred prázdninami. Na prosbu animátorky Veroniky som sa zaň modlila, ako aj za tému tábora, ktorou bola „Božia výzbroj“.

Na tábor som išla s cieľom, že to bude intenzívnejšie strávený čas s deťmi z eRko stretiek, ktoré môžem lepšie spoznať a zároveň do spoločenstva pritiahnúť aj iné deti, ktoré doteraz na stretnutia nechodili. Mojou hlavnou úlohou bolo zapojiť deti do aktivít, venovať im pozornosť, motivovať ich.

Vedela som, že tábor bude náročný. Spoločný týždeň však niekoľkonásobne prekonal moje očakávania. Ocitla som

sa ako v inom svete, celý deň obklopená modlitbami, piesňami, chválami, rozjímaním, službou, úsmevmi, smiechom, hrou. V nádhernom spoločenstve animátorov sme sa navzájom povzbudzovali v službe, modlili sa spolu a tvorili program, v ktorom bol s nami Boh. Celý čas som sa cítila obklopená Božou prítomnosťou, Duch Svätý sa dotkol môjho srdca. Tým sa tento tábor líšil od iných. Bol to krásne a zmysluplne prežitý čas, plný duchovného rastu.

Ďakujem, že môžem svojou službou prispieť k spoločnému dielu a byť súčasťou niečoho, čo ma presahuje.

Tereška Vizvaryová, animátorka

Birmovíkend

V septembri sme sa s birmovancami a ďalšími mladými zúčastnili birmovíkendu v oravskej dedine v Zuberici. Uskutočnili sme túru na Roháčske plesá. Podvečer nás čakala svätá omša a pri príprave palacinek utužovanie vzťahov v rozhovoroch. Nedelňu sme začali svätou omšou a pozreli sme časť zo seriálu Chosen. Domov sme sa vrátili posilnení na tele, povzbudení na duši s odhodlaním ďalej duchovne rásť. **Veronika Šotová**

Juliana z Kanady

Juliana bola dobrovoľníčkou u misionárky lásky počas prázdnin. Narodila sa v Kanade, jej rodičia pochádzajú z Levoče. S obdivom sa pozerala na sestry, ktoré slúžia chudobným, bez adorácie pred sviatostným Ježišom by to však nezvládli. Zanechala nám priateľský pozdrav i príklad odvahy obetovať sa, lebo – ako povedala – službu v komunite sestier by nevymenila za iné zážitky.

Text a foto: - Maj -

Hlas Svätej rodiny, farský časopis. Vydala Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Svätej rodiny; www.svatarodina.fara.sk
Občasník. Vychádza od roku 2021. IČO 31 752 551, Registrácia MK SR EV 5996/21; EAN/ISSN 2528 – 8297.

Adresa redakcie: Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Svätej rodiny, Námestie Jána Pavla II. 1, 852 02 Bratislava; mail: svatarodina@gmail.com.

Redakcia: Mária Brilllová, Zuzana Kostková, Marta Majerčáková, Jana Pekarovičová, Veronika Šotová,
grafická úprava Juraj Pavlásek. Vytlačila Neumahr tlačiareň, Bratislava.

S cirkevným schválením Arcibiskupského úradu v Bratislave č. 4825/2017. Cenzor: PhDr. Juraj Vittek, PhD. Náklad 1000 ks.
Časopis vyšiel s podporou OZ Spoločné dobro. Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov, nehonoruje, neobjednané nevracia.